

Έπι κοινωνία έν τύπω

Σύλλογος Φίλων Περιθαλωμένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Η Καθημερινότητα

Καθημερινότητα είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται η ζωή μας, είναι το τέμπο που παίζουμε, χορεύουμε, εργαζόμαστε, δημιουργούμε, είναι οι όχθες του ποταμού που ρέει το είναι μας.

Η καθημερινότητα είναι η αέναη σπείρα που ξεδιπλώνει τον χρόνο, είναι ο κρκαδικός ρυθμός που καθορίζεται από την κίνηση της Γης γύρω από τον εαυτό της και τον Ήλιο.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια της αντικειμενικής καθημερινότητας εξελίσσεται και η δική μας υποκειμενική καθημερινότητα. Όσο πιο συντονισμένοι είμαστε με τους ρυθμούς της αντικειμενικής καθημερινότητας τόσο πιο πολύ ωφελούμαστε. Η καθημερινότητα έχει να μας διδάξει πάρα πολλά πράγματα, αν την ζούμε, αν είμαστε παρόντες και δεν τη θεωρούμε ρουτίνα.

Όταν μέσα στην καθημερινότητα συμβαίνουν κάποια πράγματα ασυνήθιστα, ένα ταξίδι, μια αρρώστια, μια αναποδιά, μια αναπάντεχη χαρά μπορεί ν αποτελέσουν αφορμή για κβαντικό συνειδησιακό άλμα, με την έννοια ότι καταλαβαίνουμε πόσο καλά είμαστε. Θεωρούμε δεδομένες τις καθημερινές μας συνθήκες και νιώθουμε ασφαλείς χωρίς να καταλαβαίνουμε ότι κάθε στιγμή είναι και ένα θαύμα. Να μπορείς να κινείσαι, να επικοινωνείς, να τρως, να κοιμάσαι, να ξυπνάς κάθε πρωί, να βλέπεις και να ακούς είναι καθημερινά θαύματα που σε μια στιγμή μπορούν να χαθούν. Τότε καταλαβαίνουμε πόσο καλά ήμαστε πριν και λυπούμαστε για όλα αυτά που χάσαμε και δε τα εκτιμούσαμε όσο τα είχαμε.

Επιτέλους ας πάψουμε να παραπονιόμαστε και να στεναχωριόμαστε με λεπτομέρειες που δεν έχουν καμία σημασία και ας στραφούμε να δούμε πόσα καλά έχουμε, να ευχαριστούμε για τις άπειρες δωρεές, να το εκτιμούμε και να ζούμε όχι απο συνήθεια, αλλά την κάθε μας στιγμή συνειδητά.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης Πίτας

Μέσα σε γιορτινό κλίμα την τελευταία Κυριακή της αποκριάς καλωσορίσαμε τον καινούργιο χρόνο και κόψαμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα στη μουσική ταβέρνα Ελαφοκυντός. Παρά τις δυσκολίες της καθημερινότητας αδράξαμε την ευκαιρία και επικοινωνήσαμε με αγαπημένα πρόσωπα και φίλους που οι απαιτήσεις της ζωής δεν μας επιτρέπουν να βλέπομαστε συχνά. Εκπλήξεις, χαρές και χαμόγελα πλημμύρισαν τον αέρα και απολαύσαμε στο έπακρο αυτό το δώρο της ζωής που μας έφερε για άλλη μια φορά κοντά. Δεν είναι να χάνονται τέτοιες ευκαιρίες γιατί πολλοί για λόγους ανώτερης βίας δεν μπόρεσαν να έρθουν, και δυστυχώς κάποιοι πολύ αγαπημένοι μας δεν είναι πια μαζί μας.

Το φλουρί της μικρής βασιλόπιτας έτυχε για πρώτη φορά ανάμεσα στον Πρόεδρο και τη Γενική Γραμματέα του Συλλόγου μας και το φλουρί από τα κομμάτια που μοιράστηκαν έτυχε στην αγαπητή φίλη κυρία Ζανέττα Κοντοπόδη. Αυτό το φλουρί αντιπροσώπευε ένα κόσμημα αξίας 450€ προσφορά της Διευθύντριας της 7ης Πνευμονολογικής Κλινικής κυρίας Ασημίνας Γκάγκα. Σας ευχόμαστε καλή και ευλογημένη χρονιά και καλή τύχη

Ο λόγος που πετυχαίνετε το αντίθετο από αυτό που επιθυμείτε

Ο Κουέ, ο διάσημος Γάλλος ψυχολόγος, όρισε τον νόμο της αντίστροφης προσπάθειας ως εξής: «Όταν οι επιθυμίες και η φαντασία σας συγκρούονται, στο τέλος νικά πάντα η φαντασία».

Αν, για παράδειγμα, σας ζητούσαν να περπατήσετε πάνω σε μια σανίδα του πατώματος, θα το κάνατε χωρίς πρόβλημα. Αν, όμως, η ίδια σανίδα ήταν τοποθετημένη σε ύψος έξι μέτρων ανάμεσα σε δύο τοίχους, θα περπατούσατε κατά μήκος της; Η επιθυμία σας να περπατήσετε πάνω στη σανίδα θα προσέκρουε στη φαντασία ή τον φόβο σας που θα σας υπαγόρευε ότι θα πέσετε. Η ιδέα που θα

κυριαρχούσε μέσα σας, και που θα ήταν η εικόνα της πτώσης, θα κέρδιζε τη μάχη. Η επιθυμία, η θέληση ή η προσπάθειά σας να περπατήσετε στη σανίδα θα αντιστρεφόταν και η ιδέα της αποτυχίας θα υπερίσχυε.

Η εσωτερική προσπάθεια πάντα καταλήγει στην αποτυχία και επιφέρει τα αντίθετα από τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η αυθυποβολή της ιδέας ότι δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε ένα πρόβλημα κυριαρχεί στον νου. Και το υποσυνείδητό μας ελέγχεται πάντα από την κυρίαρχη ιδέα. Από τις δύο αντιφατικές προτάσεις το υποσυνείδητό μας θα δεχτεί την ισχυρότερη. Ο καλύτερος τρόπος είναι αυτός που δεν περιλαμβάνει προσπάθεια.

Αν πείτε «Θέλω να θεραπευτώ, αλλά δεν μπορώ», «Προσπαθώ τόσο σκληρά», «Πιέζω τον εαυτό μου να προσευχηθώ», «Χρησιμοποιώ όλη τη δύναμη της θέλησής μου», πρέπει να ξέρετε ότι το λάθος βρίσκεται στην προσπάθεια. Ποτέ μην προσπαθείτε να πείσετε το υποσυνείδητό σας να δεχτεί μια ιδέα χρησιμοποιώντας τη δύναμη της θέλησής σας. Τέτοιου είδους προσπάθειες είναι καταδικασμένες σε αποτυχία και οδηγούν στο αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που ζητάτε.

Το παρακάτω παράδειγμα είναι μάλλον κοινή εμπειρία. Ένας σπουδαστής που δίνει εξετάσεις, παίρνει τα θέματα και προσπαθεί να γράψει. Και τότε διαπιστώνει ότι όλες οι γνώσεις του τον έχουν εγκαταλείψει. Ξαφνικά νιώθει το κεφάλι του άδειο και δεν μπορεί να θυμηθεί τίποτα από όσα ήξερε σχετικά με το θέμα. Και όσο περισσότερο σφίγγει τα δόντια του και καταβάλει προσπάθεια για να σκεφτεί, τόσο δυσκολότερο του είναι να θυμηθεί. Μόλις, όμως, βγει από την αίθουσα των εξετάσεων και απαλλαγεί από την ένταση, οι απαντήσεις στις ερωτήσεις έρχονται η μια μετά την άλλη. Η προσπάθεια να πείσει τον εαυτό του να θυμηθεί ήταν η αιτία της αποτυχίας. Αυτό είναι ένα παράδειγμα του νόμου της αντίστροφης προσπάθειας, εξαιτίας του οποίου παίρνουμε το αντίθετο από αυτό που ζητάμε.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Dr Joseph Murphy «Η Δύναμη του Υποσυνείδητου», Εκδόσεις Διόπτρα
<http://www.awakengr.com/>

35ο νοσοκομειακό πρωτάθλημα Αττικής

Το 35ο νοσοκομειακό πρωτάθλημα Αττικής, 6 αγωνιστικές πριν το τέλος του, βρίσκει τον ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ FC στην πρώτη θέση. Είναι χαρακτηριστικό ότι το φετινό πρωτάθλημα ίσως είναι το πιο συναρπαστικό και γεμάτο εκπλήξεις των τελευταίων ετών. Στην πρώτη τετράδα ακολουθούν το ΥΓΕΙΑ (ισόβαθμοι), το ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ και το ΙΑΤΡΙΚΟ. Ο πρόεδρος και αρχηγός του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ Σπύρος Πουρίκης πιστεύει ότι και φέτος η ομάδα του Νοσοκομείου θα ξανακατακτήσει το πρωτάθλημα.

Τέλος θέλουμε να ενημερώσουμε τους συναδέλφους του Νοσοκομείου ότι η ετήσια χοροεσπερίδα του ΑΟΕΣ ΣΩΤΗΡΙΑ και του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ FC θα πραγματοποιηθεί στο κοσμικό κέντρο «ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ» την Κυριακή 15 Απριλίου 2018 και ώρα 14:00. Λόγω του ότι πέρυσι η εκδήλωση σημείωσε μεγάλη επιτυχία και το συγκεκριμένο μαγαζί άρεσε σε όλους τους υπαλλήλους του Νοσοκομείου που παρευρέθησαν, έτσι και φέτος, επειδή προβλέπεται κοσμοσυρροή, παρακαλείστε όπως παραλάβετε άμεσα τις προσκλήσεις σας, των οποίων και πάλι η τιμή είναι 15€, λαμβάνοντας υπ' όψη και την οικονομική κρίση που μαστίζει όλους μας. Στο φύλλο Απριλίου της εφημερίδας του Συλλόγου Φίλων Περιθαλαπομένων θα ενημερωθείτε από ποιους υπευθύνους των ομάδων θα παραλάβετε τις προσκλήσεις σας.

Ο αρχηγός και πρόεδρος του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ FC
Σπύρος Πουρίκης

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο

Μετά από τις αρχαιρεσίες που διεξήχθησαν κατά την 13η Ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" στις 08.02.2018 και τη συνεδρίαση των εκλεγέντων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας στις 23.02.2018 και κατόπιν ψηφοφορίας συνήλθε σε σώμα το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ως εξής:

Πρόεδρος: Γαζώνης Πέτρος
Αντιπρόεδρος: Μπιρμπιλής Χαράλαμπος
Γεν. Γραμματέας: Σπυράτου Ματίνα
Ταμίας: Στρατάκος Αρης
Μέλος: Γιαλλελή Μαγδαληνή
Αναπληρωματικά Μέλη: Κωνσταντακάκη Αναστασία, Βιταλάκης Κώστας και Σιούσουρα Μαρία.

Συνδρομή στο Σύλλογο

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας είναι η συνδρομή των 15 ευρώ ετησίως. Ο Σύλλογός μας φαίνεται να αριθμεί σήμερα 543 μέλη εκ των οποίων μόνο τα 139 είναι πλήρως ενημερωμένα μέχρι και 31.12.2017. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 1.700 περιθαλαπτόμενοι και έχουν δαπανηθεί για αυτό το σκοπό περισσότερα από 160.000 ευρώ!

Είμαστε υποχρεωμένοι και βάσει καταστατικού, αλλά και για την παρουσίαση της πραγματικής εικόνας του συλλόγου μας να διαγράφουμε μέλη που δεν έχουν ενημερωθεί οικονομικά τα τελευταία χρόνια.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας Δευτέρα και Πέμπτη 11 - 3 το μεσημέρι (Τηλ. 2107763638) για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε

Ό,τι σου συμβαίνει είναι για το καλό σου

Στη μακρινή μας Ινδία διηγούνται ένα παραμύθι, απ' αυτά που σου αφήνουν κάποιο χαμόγελο, γιατί έχουν ένα αναπάντεχα διδακτικό τέλος...

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας αυτοκράτορας, που είχε διαλέξει σαν προσωπικό του σύμβουλο έναν πολύ σοφό γέροντα που όμως είχε ένα μεγάλο ελάττωμα, συνεχώς επαναλάμβανε, "ό,τι σου συμβαίνει είναι για το καλό σου... ό,τι σου συμβαίνει είναι για το καλό σου"...

Ο αυτοκράτορας όμως παρόλο που το "ελάττωμα" του σοφού τον εκνεύριζε, τον κρατούσε κοντά του γιατί οι συμβουλές και η σοφία του τού ήταν πολύ χρήσιμα και για αυτό τον λόγο, τον έπαιρνε πάντα μαζί του, ειδικά όταν απομακρυνόταν από το παλάτι.

Μια βροχερή μέρα, ο αυτοκράτορας αποφάσισε να καλλωπιστεί και αφού τον έπλυναν οι γυναίκες της αυλής, ζήτησε από τον κουρέα να τον ξυρίσει και να του κάνει μανικιούρ.

Την ώρα όμως που ο κουρέας του έκοβε τα νύχια, ακούστηκε ένας κεραυνός τόσο δυνατός που ο αυτοκράτορας και ο κουρέας τρόμαξαν τόσο πολύ που ο κουρέας έκοψε το μικρό δαχτυλάκι του αυτοκράτορα...

Κραυγές, πόνου και θυμού κυριεύσαν τον αυτοκράτορα που έπεσε πάνω στον κουρέα με μεγάλη οργή:

"Γρήγορα στη φυλακή, ανάξιε, έκοψες το δάχτυλο του αυτοκράτορα, θα σαπίσεις μέσα στη φυλακή για τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής σου!"

Τότε επενέβη ο σοφός γέρος και άρχισε πάλι να επαναλαμβάνει: "ό,τι σου συμβαίνει είναι για το καλό σου...", ό,τι σου συμβαίνει είναι για το καλό σου"...

Ο αυτοκράτορας γεμάτος οργή, φώναξε:

"Φτάνει πια, με αυτές τις ανοησίες, σε βαρέθηκα όλα αυτά τα χρόνια και εσύ στη φυλακή, έτσι θα μπορείς ν' ακούς μόνος σου τις βλακείες σου μέχρι το τέλος της ζωής σου!"

Την επόμενη μέρα ο αυτοκράτορας, για να ξεθυμώσει και να χαλαρώσει, αποφάσισε να πάει κυνήγι στο δάσος, βέβαια μόνος του, μια και είχε φυλακίσει τον γέροντα σοφό που συνήθως τον ακολουθούσε παντού.

Ενώ βρισκόταν στο δάσος, ξαφνικά τον

περικύκλωσαν οι πολεμιστές-αιρετικοί της θεάς Κάλι, τον συνέλαβαν και ήταν πολύ ευτυχημένοι που βρήκαν ένα θύμα για να το θυσιάσουν στη θεά τους.

Ο αυτοκράτορας, φώναξε, ούρλιαξε, παρακάλεσε, αλλά τίποτα.

Εκείνοι είχαν αποφασίσει να τον θυσιάσουν στη θεά Κάλι που ήταν η θεά του κακού και γιόρταζε εκείνη τη μέρα.

Τον έντυσαν λοιπόν με το ειδικό ράσο, τον άλειψαν με το ιερό τους λάδι, τον έδεσαν στον βωμό και ενώ ο αρχηγός ήταν έτοιμος να του μπήξει το μαχαίρι στην καρδιά, είδε, με τρόμο, πως από το θύμα έλειπε ένα μέλος- το μικρό του δαχτυλάκι. Βρίζοντας και φτύνοντας τον έλυσε, γιατί δεν επιτρεπόταν να θυσιάσουν κάποιον που δεν ήταν αρτιμελής και έτσι τον άφησαν να φύγει...

Ακόμα ζαλισμένος, ο αυτοκράτορας γρήγορα έτρεξε στο παλάτι του και στον δρόμο κατάλαβε τι είχε γίνει. Ο σοφός γέροντας είχε δίκιο και ευτυχώς που σε εκείνο το ατύχημα του έκοψε ο κουρέας το δάχτυλο και έτσι σώθηκε η ζωή του.

Τι σημασία είχε ένα δαχτυλάκι λιγότερο μπροστά στον κίνδυνο που είχε διατρέξει;

Καλύτερα ζωντανός και με ένα δάχτυλο λιγότερο παρά νεκρός!

Φτάνοντας στο παλάτι ο αυτοκράτορας, πήγε αμέσως στις φυλακές, ελευθέρωσε τον κουρέα και μετά πήγε στον σοφό γέροντα, μπήκε στο κελί τον αγκάλιασε και του είπε:

"Φίλε μου, συγχώρεσέ με, για το κακό που σου έκανα, τι τυφλός που ήμουνα.

Με συνέλαβαν οι αιρετικοί της θεάς Κάλι και ενώ ήταν έτοιμοι να με θυσιάσουν, είδαν πως μου έλειπε το μικρό μου δαχτυλάκι και με άφησαν να φύγω. Είχες δίκιο φίλε μου, "ό,τι μας συμβαίνει είναι για το καλό μας!"

Συγχώρεσέ με φίλε μου, θα είσαι πάντοτε κοντά μου και όλο το βασίλειο σου ανήκει...

Αλλά τώρα πες μου σε παρακαλώ πολύ, εσύ, που σε έβαλα φυλακή, "πού είναι το καλό που συνέβη σε σένα;"

Με ηρεμία ο γέροντας κοίταξε τον αυτοκράτορα και του απάντησε :

"Βλέπετε εξοχότατε, εάν δεν με είχατε φυλακίσει θα σας είχα συνοδέψει, όπως πάντα, στο κυνήγι σας στο δάσος και σε εμένα δεν λείπει κανένα δάχτυλο...!"

"Ό,τι μας συμβαίνει είναι για το καλό μας".

http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2015/03/blog-post_4843.html

Για ένα μοναχικό βράδυ Σαββάτου...

Ήρθε πάλι το Σάββατο. Εκείνη η μικρή όαση για απόδραση και ξεγνοιασιά μέσα σε μία δύσκολη και αγχωτική εβδομάδα. Εκείνη τη μέρα με τις 24 ώρες που όλοι θέλουν να τρέξουν μακριά από προβλήματα και να χαθούν σε βόλτες, σε γέλια, μέσα στη φασαρία του κόσμου..

Είμαι στο σπίτι μου. Ανοίγω τα παράθυρα και βλέπω τον κόσμο να περπατά στον δρόμο, αυτοκίνητα να κορνάρουν. Αισθάνομαι έντονη την ανάγκη να τρέξω στο κρεβάτι μου, να κουκουλωθώ και να αρχίσω να κλαίω. Η ψυχούλα μου ήταν τόσο αδύναμη, δεν είχα διάθεση να βγω, προτίμησα να μείνω μόνη μου. Προτίμησα εκείνο το Σάββατο να ξερευνήσω περισσότερο εμένα, δεν πειράζει που για εκείνη τη μέρα δε χάθηκα μέσα σε φώτα της πόλης, μέσα σε καπνούς και συζητήσεις. Έβαλα απαλή μουσική να παίζει, άνοιξα ένα βιβλίο κι άρχισα να διαβάζω. Και δεν ξέρω, άρχισα να σκέφτομαι πόσο αληθινά ευτυχισμένοι να είναι άραγε όλοι αυτοί που βγαίνουν, έτσι όπως φορούν πολλές φορές το χαμόγελο της ευτυχίας...

Αν είναι Σάββατο και δεν έχεις να πας πουθενά, μη στεναχωριέσαι. Να ήξερες πόσες φορές βρέθηκα μέσα σε φώτα, στη φασαρία του κόσμου, σε φασαρίες και άσκοπες συζητήσεις και μέσα μου ένοιωθα μία ανίκητη και αδιαπέραστη μοναξιά. Μη στεναχωριέσαι, μοναξιά δεν είναι να είσαι μόνος, είναι να βρίσκεσαι μέσα σε κόσμο και ανθρώπους και να νιώθεις μόνος. Ξέρεις πόσες φορές φόρεσα ένα ψεύτικο χαμόγελο και χάθηκα σε εξόδους ενώ μέσα μου ήμουν έτοιμη να καταρρέω, πόσο θα ήθελα να μείνω μόνη μου; Λίγη μουσική, λίγο διάβασμα, λίγος ύπνος είναι καλύτερη συντροφιά από άσκοπα λόγια. Και η παρέα θα έρθει, και η μοναξιά, και όλα... τίποτα δεν έρχεται σε αυτή τη ζωή για να μείνει μουσαφίρης παντοπινός... Ένα μήνυμα, η σκέψη ενός ανθρώπου που με αγαπάει μου είναι αρκετά...και ας μη βγω ένα, δύο, τρία Σάββατα..

Σκεφτόμουν όλα αυτά εκείνο το Σάββατο που δεν είχα βγει.. και δε με πείραξε καθόλου τελικά... κοίταξα για λίγο τα μάτια μου στον καθρέφτη και είδα μέσα στα δάκρυα ένα αδιόρατο χαμόγελο... δεν είχα βγει εκείνο το Σάββατο, ήμουν μόνη στο σπίτι μου... ε και; Πραγματικά, χαμογελούσα από τότε με τους ανθρώπους που πίστευαν ότι είναι τόσο σημαντική η έξοδος το Σάββατο..

Μαρία Σκαμπαρδώνη

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Σανατόριο Σωτηρίας

«Η εν τη πρωτεύουσα επικίνδυνος διάδοσις της φθίσεως προκάλεσε την ίδρυσιν εταιρείας υπό την επωνυμίαν «Σωτηρία».

Με αυτή τη ληψή φράση περιγράφει το Βασιλικό Διάταγμα του 1902 την ίδρυση του σανατορίου «Σωτηρία». Η πρωτοβουλία για την δημιουργία του άνηκε στη Σοφία Σλήμαν. Η ανέγερσή του έγινε σε έκταση στο Γουδή που παραχωρήθηκε από την Μονή Πετράκη. Ο πρώτος ασθενής εισήχθη στο σανατόριο δυο χρόνια μετά την ίδρυση του σανατορίου. Τότε ιδρύεται και η εκκλησία της Αγίας Σοφίας με το Νεκροτομείο δίπλα της.

Η κατάφυτη περιοχή του Σωτηρία κάνει το περιβάλλον ιδανικό για όσους πάσχουν από πνευμονολογικά προβλήματα. Έτσι με γρήγορους ρυθμούς αρχίζουν να ξεφυτρώνουν μέσα στο δάσος μικρά κτίρια, τα λεγόμενα περίπτερα. Είναι η περίοδος που η φυματίωση εμφανίζεται στην Ελλάδα επεκτατικά.

Η δημιουργία του «Σωτηρία» έγινε με προσωπική επιμονή της Σλήμαν. Μόνο το όνομά της έστεκε ικανό για να οικοδομηθούν γρήγορα τα κτίρια με χρήματα από προσφορές, αλλά και να παραχωρηθεί επιπλέον έκταση από τη Μονή Πετράκη. Μετά από εράνους κτίζονται το Σπηλιοπούλειο, το Αμπέτειο, το Οικονόμιο, το Λαϊκό (από χρήματα απλών ανθρώπων) και το Τριανταφυλάκειο. Τα δυο τελευταία προορίζονταν για νοσηλεία τρίτης θέσης και κάλυπταν τον μεγαλύτερο όγκο των ασθενών.

Η φυματίωση όμως αντί να εξαλειφεται αυξάνονταν διαρκώς. Οι συνεχόμενες πολεμικές επιχειρήσεις αποτελούσαν ένα φυσικό αίτιο εξάπλωσης της αρρώστιας. Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος κάνει το «Σωτηρία» να ασφυκτιά μέσα σε μια δραματική κατάσταση τραυματιών και λιγοστού νοσηλευτικού προσωπικού.

Οι κλινικές ήδη φιλοξενούσαν διπλάσιους ασθενείς για το δυναμικό τους. Φυματικοί από όλη την χώρα έφθαναν στην Αθήνα προκειμένου να βρουν θεραπεία. Δίπλα από τα στεγασμένα σανατόρια που πλέον δεν επαρκούν ξεφυτρώνουν αντίσκηνα και παράγκες φυματικών. Ακόμα και στάβλοι των συμμάχων μετατρέπονται σε υπαίθριους θαλάμους ασθενών. Με πρωτοβουλία του Ελευθερίου Βενιζέλου πραγματοποιείται έρανος μέσα στο στράτευμα και έτσι το 1920 κατασκευάζεται το «Στρατιωτικό» με σκοπό την περιθαλψη των στρατιωτών του μετώπου.

Παρ' όλα αυτά όμως η εξάπλωση της φυματίωσης οδηγεί αναπόφευκτα σε αδυναμία ανταπόκρισης του νοσοκομείου. Όπως ήταν φυσικό η παρεχόμενη περιθαλψη είχε υποβιβαστεί. Κάτι που συνδυάζεται και με τον έλεγχο από το κράτος του νοσοκομείου το 1919, που άργησε να το οργανώσει υποδειγματικά. Με την ίδρυση του Υπουργείου Περιθάλψεως έρχεται για πρώτη φορά στην σύγχρονη Ελλάδα η ιδέα της κοινωνικής πρόνοιας. Η χρηματοδότηση και η κρατική φροντίδα υπέρ των φυματικών αυξάνονται, χωρίς όμως να εξομαλύνεται η κατάσταση. Τα προβλήματα διογκώνονται με την έλευση των μικρασιατών προσφύγων. Μαζί με τους χιλιάδες άστεγους καταφθάνουν στην

Ελλάδα και ένας μεγάλος φυματικών.

Η περίοδος αυτή για το Σωτηρία είναι η χειρότερη στην ιστορία του. Φυματικοί έφταναν εκεί με ελάχιστες ελπίδες λόγω του σταδίου της νόσου. Το νοσοκομείο μετατρέπεται σε έναν χώρο απομόνωσης φυματικών που αδυνατεί να παράσχει ιατρικές φροντίδες. Γνωστή περίπτωση εκείνων των χρόνων είναι αυτή της ποιήτριας Μαρίας Πολυδούρη. Εισέρχεται στο Σωτηρία το 1929 σε προχωρημένο στάδιο της ασθένειας και περνάει εκεί τις τελευταίες μέρες της ζωής της. Κληήρης δημοσιεύει δυο ποιητικές της συλλογές. Εκεί γνωρίζει και τον Γιάννη Ρίτσο που επισκέπτονταν το Σωτηρία βρισκόμενος σε στάδιο ανάρρωσης.

Το 1932 δρομολογείται κτηριακή επέκταση και αναβάθμιση των υπηρεσιών του σανατορίου. Νέοι έλληνες αρχιτέκτονες που είχαν σπουδάσει στη Γερμανία προσπαθούν να εντάξουν στην Ελλάδα τον μοντερνισμό μέσα από την τεχνική Μπαουχάους. Με μια πλήρη απελευθέρωση από τα μορφολογικά και τυπολογικά στοιχεία του παρελθόντος προβάλλουν για τα νέα κτίρια του Σωτηρία μια αισθητική που καλύπτει τις ανάγκες και ενσαρκώνει ένα πνεύμα εκσυγχρονισμού που διέπτονταν η ελληνική κοινωνία κατά το Μεσοπόλεμο. Το πρώτο κτίριο εγκαινιάζεται το 1932 σε σχέδια του Ιωάννη Δεσποτόπουλου. Το 1937 ανοίγουν τις πόρτες του ο «Οίκος αδελφών» του Ιωαν. Αντωνιάδη, το «300 ανδρών» του Κ. Κισίκη, και το «300 γυναικών» του Π. Μεταξά το οποίο εμφανίζει γραμμική οργάνωση και ημικυκλικές απολήξεις. Το πιο πλούσια επεξεργασμένο κτίριο χαρακτηρίζεται του Π. Γεωργακόπουλου που μέχρι σήμερα στεγάζει τα μαγειρεία, τα πλυντήρια και τις αποθήκες του νοσοκομείου, και παραμένει εμβληματικό λόγω των κυκλικών απολήξεων.

Κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής το Σωτηρία συνδέεται με εκτελέσεις αντιστασιακών και αποδράσεις φυματικών κρατουμένων. Μετά το 1945 ιδρύεται στο νοσοκομείο η 1η Φυματιολογική Πανεπιστημιακή Κλινική. Βαθμιαία από το 1950 μετατρέπεται σε διανοητικό και θεραπευτικό κέντρο. Σήμερα το Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «Η Σωτηρία» αποτελεί το μεγαλύτερο πνευμονολογικό κέντρο στην Ελλάδα.

Το καλοκαίρι του 2010 στο χώρο του «Σπηλιοπούλειου» κτιρίου του Σωτηρία, που μέχρι πρότινος αποτελούσε πανεπιστημιακή κλινική, φιλοξενήθηκε η έκθεση «Το Σχέδιο Σωτηρία». Η έκθεση έγινε με κοινή προσπάθεια της διοίκησης και των εργαζομένων του νοσοκομείου και τη συμμετοχή της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών. Η θεματική έκθεση στρέφονταν πάνω στην ιστορία του Σωτηρία, και περιελάμβανε έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, video art και κατασκευές που παρουσιάστηκαν μέσα στους πρώην θαλάμους ασθενών και στους υπαίθριους χώρους του νοσοκομείου.

Το νεοκλασικό κτίριο του 1915, λίγο πριν ανακαινισθεί, μεταφέρει μέσα από τα έργα των καλλιτεχνών, την συναισθηματική φόρτιση και το δράμα χιλιάδων ασθενών που φιλοξενήσε. Τα περισσότερα από τα έργα βιώνουν την ιστορικότητα του χώρου και προσπαθούν να τη μεταφέρουν. Κυρίως την αίσθηση της γκετοποίησης των φθισικών. Τα υλικά των καλλιτεχνών προήλθαν από το ίδιο το νοσοκομείο και τα γεμάτα αναμνήσεις δωμάτια.

Το «Σχέδιο Σωτηρία» υπήρξε το μοναδικό εικαστικό γεγονός που ανοίγεται σε έναν τόσο ευαίσθητο χώρο. Αποτέλεσε και το μόνο έργο για επαναχρησιμοποίησης των πολλών κτιρίων του Σωτηρία που σήμερα έχουν εγκαταλειφθεί στην φθορά του χρόνου. Με τα πιο σύγχρονα να κακοσυντηρούνται λόγω οικονομικής δυσχέρειας.

<https://astyries.wordpress.com/2013/08/06/σανατόριο-σωτηρίας/>

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ. 2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Ιωάννη Δώδο και Βασιλική Ράππη

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά

για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με

λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρου Μπέση, Αθηνά Πέση και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Mulugeta Aklilu

Bule Hora University Office of the Registrar
Registration slip form BHU/R-4
Full name in block letters: **MULUGETA AKLILU**
ID No: **202113011** Region: **South** Nationality: **Ethiopian** Tel no: **0921 33081**
College: **Engineering** Department: **Civil Engineering**

Academics	Semester	Program	Class year	Sex	Admission type							
10/17	II	III	Dip	Dip	I	II	III	IV	V	VI	Regular	non-reg.

No.	Course title	Course code	ECTS	
1	Sewage Treatment	CEng4172	4	
2	Foundation Engineering II	CEng4142	5	
3	Highway Engineering II	CEng4183	5	
4	Hydraulic Structures I	CEng4167	5	
5	Steel and Timber Structures	CEng4222	5	
6	Water Treatment	CEng4172	4	
			TOTAL	28

Adviser's signature: [Signature] Registrar seal: [Seal] Registered Date: 20/11/2010
Will be affixed and return to the registrar office in 3 copies

BULE HORA UNIVERSITY
OFFICE OF REGISTRAR
STUDENT GRADE REPORT

STUDENT'S NAME: MULUGETA AKLILU SURIGA SEX: M ID: No/Eng/R24272/4
DEPARTMENT: Civil Engineering Program: Degree Class/Year: III Semester: II

No.	Course Title	Course No.	ECTS	Grade	Grade Pts
1	Water supply &urban drainage	CEng3171	5	A	20.00
2	Highway Engineering I	CEng3182	5	A+	20.00
3	Reinforced Concrete Structures II	CEng3112	5	A+	18.75
4	Technical Report writing & research methodology	CEng3192	4	A+	16.00
5	Foundation Engineering I	CEng3141	5	A+	20.00
6	Hydraulic Structures I	CEng3161	5	A	20.00
7	Environmental Engineering	CEng3221	3	A	12.00
8					
9					
Total			32		126.75

	ECTS	Gv. Pts	GPA
SEMESTER PREVIOUS	32	126.75	3.96
CUMULATIVE	160.00	627.00	3.92
CUMULATIVE	192	753.75	3.93

Course (S) Repeated:
10/12/09
DATE: [Signature]
STATUS: Deans
ASSISTANT REGISTRAR

Note: 1. This Grade is invalid unless it bears the official seal of the University.
2. There must be no erases

Ο Mulugeta Aklilu είναι πλέον αριστούχος τεταρτοετής φοιτητής του Buie Hora University της Αιθιοπίας, στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών και δείχνει εγγράφως την ευγνωμοσύνη του προς τον Σύλλογό μας.

Πριν 11 χρόνια ίσως να είχε την τύχη των εκατομμυρίων παιδιών της Αιθιοπίας αν ο Σύλλογός μας δεν αναλάμβανε την οικονομική του υιοθεσία μέσω του Συλλόγου Lalibela – “Σύλλογος Βοήθειας Παιδιών Αιθιοπίας”.

Είμαστε περήφανοι για το παιδί μας και για εσάς που στηρίζετε τον Σύλλογό μας.

Dear my Parents

How are you? How is life? I hope all things are going well.

Dear my parents let me tell you something about my educational progress. Currently, I am attending my 4th year university education at Buie Hora University in the field of CIVIL ENGINEERING. I am doing well at school and I am one of the few top students from the university. I have Accumulative grade point Average (CGPA) 3.93 which is very great distinction. I would like to say you congratulation because my success is your success and my dream become true because of your support.

*

Dear my parents' thank you very much for your support and I wish you Happy New Year and happy X- mas for you and Your Family.

Mulugeta Aklilu

Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Ζέρβα

Το χορευτικό της Σωτηρίας και οι χοροβάτες προσφέρουν ειδή πρώτης ανάγκης (baby lino, φόρμες, τσιγάρα, τηλεκάρτες κλπ) για τους ασθενείς της ψυχιατρικής κλινικής.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από το προσωπικό και την προϊσταμένη της Ψυχιατρικής Κλινικής.

Η Προϊσταμένη
Ευθυμίου Μαρία

Μητέρα Τερέζα

Είναι εύκολο να αγαπάς τους ανθρώπους από μακριά. Δεν είναι πάντα εύκολο να αγαπάς τους ανθρώπους που είναι δίπλα σου. Είναι πιο εύκολο να προσφέρεις ένα φλιτζάνι ρυζί για να ανακουφίσεις την πείνα, παρά να ανακουφίσεις τη μοναξιά και τον πόνο κάποιου που αντιπαθείς και ζει στο σπίτι σου. Φέρτε την αγάπη στο σπίτι σας γιατί από εκεί ξεκινούν όλα.

Αουσβιτς

Αφιέρωμα Τιμής και Μνήμης

27 Ιανουαρίου 1945, Τα σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν το μαρτυρικό στρατόπεδο του Αουσβιτς, δίνοντας τέλος στο δράμα των εναπομεινάντων 7-8000 χιλ περίπου κρατουμένων. Η 27η Ιανουαρίου καθιερώθηκε διεθνώς ως Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος, με ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών το 2005. Κάθε χρόνο τέτοια μέρα, η ανθρωπότητα τιμά διεθνώς τη μνήμη των εκατομμυρίων αθώων θυμάτων της φρίκης του Ολοκαυτώματος, που εξολοθρεύτηκαν στα κρεματόρια και στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τιμά όμως και εκείνους τους λίγους που επέζησαν της ναζιστικής βαρβαρότητας. Με τον Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου “Η ΣΩΤΗΡΙΑ” επισκεφτήκαμε στα πλαίσια εκδρομής στην Πολωνία το στρατόπεδο συγκέντρωσης ‘Αουσβιτς τον περασμένο Σεπτέμβριο του 2016. Ήταν για μένα και τους συνοδοιπόρους μου ολοκαύτωμα ψυχής. Με τη σκέψη μου προσπάθησα να ζήσω στιγμές της περιόδου εκείνης, ο νους μου πήγε σε αυτούς τους αιχμάλωτους που στέκονταν όρθιοι και γυμνοί μέσα στην παγωνιά, μακριά από τις οικογένειές τους, κουρεμένοι με την ψιλή καθώς τους ετοιμάζαν για τους θαλάμους αερίων. Σκεφτόμουν αυτούς που τους κρατούσαν στη ζωή μόνο και μόνο για να εργαστούν μέχρι θανάτου. Έφερα στο, νου μου τα πειράματα που τους έκανε ο Μένγκελε, ο γιατρός Κάρλ Κλάουμπεργκ, άλλοι μαζί γιατροί. Αργότερα πολύ αργότερα... η μνήμη είναι πάντα μια μάχη με τον χρόνο.... Εκείνο που κυριάρχησε στη σκέψη μου και με συνεπήρε, με προβλημάτισε, τι τους έδινε δύναμη, για να συνεχίσουν, να ζουν, μέσα στο στρατόπεδο. Σε μια προσπάθεια να λυτρωθώ από το βάρος του παρελθόντος, αφιερώνω αυτό το ποίημά μου σε όλες τις ψυχές που έφυγαν τότε.

Αουσβιτς

Σαν φύλλο φθινοπωρινό
ψυχή μου ταξιδεύεις,
και εγώ σαν άλλος,
μέσα από τη γύμνια μου θαρρώ.
Δεν είναι ο θάνατος που καρτερώ.
Δύο μαργαρίτες στο συρματόπλεγμα
μου έχουν πάρει το μυαλό.
Στον ήλιο γνεύουν
και γυροφέρνουν
με της καρδιάς μου τον παλμό.
Σε λίγο σκέπτομαι
πως θα ‘μαι δίπλα τους
και εγώ, ανθός.
Ξόβεργα μου έστησαν
Μα εγώ έστησα χορό.
Έχω δύο δάκρυα
που λικνίζονται στο φώς
τα μόνα ελεύθερα
που κατακύλησαν
απ’ το κορμί μου το ζεστό,
ποτάμι έγιναν και έχουν γεμίσει
της μαργαρίτας τον αγρό.

Αμαλία Νικολακάκου

Μου φαίνεται πως ο άνθρωπος που βάζει τις σκέψεις του σε ένα χαρτί, άντε και σε ένα ηλεκτρονικό μέσο αν τον βολεύει γιατί όχι, το καταλαβαίνει ή δεν το αισθάνεται, στην πραγματικότητα "προσεύχεται". Ας μην σου φανεί παράξενο ή μάλλον άφησε να το σκεφτείς βαθιά. Θα δεις πως τελικά θα συμφωνήσουμε. Τι σημαίνει γράφω, δεν είναι μια άλλη έκφραση για να πούμε το ίδιο πράγμα την ίδια σκέψη την ίδια λέξη, που πολλοί παθούν αλλά δεν τολμούν μη και τους πουν παράξενους, πρόβαρα που βγαίνουν δήθεν από το κοπάδι : διαλογίζομαι. Δεν είναι πολύ στενά δεμένες αυτές οι δύο καταστάσεις;

Μόνο όσοι δεν ξέρουνε δίνουνε παράξενες ερμηνείες σε αυτή τη γοητευτική λέξη. Θέλουν ίσως να δείξουν πως είναι προχωρημένες υπάρξεις, διστάζουν, φοβούνται στην πραγματικότητα και το κρύβουνε; Ένας ενδιάμεσος δρόμος, μια πιο στρωτή διαδικασία που έχει το ίδιο αποτέλεσμα, είναι και η γραφή. Εκεί το παιχνίδι με τον εαυτό μας ανθίζει και σε άλλον δίνει τριανάφυλλα σε άλλον σπάρι. Ας θυμηθούμε το πόσο σπουδαίο ρόλο στη γραφή παίζει το πώς προετοιμάζεσαι, όταν ακόμα δεν γράφεις δηλαδή, αλλά σκέπτεσαι. Μιλάμε για την περίοδο που το κλωθογυρίζεις το θέμα στο μυαλό σου. Όλοι γνωρίζουμε και εξυπνάδα είναι το να μην το ξεχνάμε : ο καλύτερος σύμβουλος και συμπαραστάτης στο γράψιμο είναι το περπάτημα λένε οι Δάσκαλοι του είδους. Γνωστό, σίγουρο και δοκιμασμένο από πολύ παλιά. Κάντε το για να μπορέσετε να με καταλάβετε, το λέω με σιγουριά. Η σπουδαία δασκάλα για συγγραφείς Τζ. Κάμερον είναι, επίσης που το συμβουλεύει και ξέρει τι λέει, διαπιστωμένο.

Προσωπικά εγώ πολλές φορές, όταν δεν μου βγαίνει αυτό που θέλω να γράψω, όταν δεν είμαι σίγουρος πως αυτό που ήθελα αυτό και γράφω, τι κάνω; Λοιπόν τότε... παίρνω τους δρόμους σε βουνά και σε λαγκάδια αν υπάρχουν και είναι βολική η πρόσβαση. Αλλιώς ξεσπάω στην άσφαλτο, ρωτήσε αν θέλετε την καμμένη την οδό Πατησίων στην Αθήνα και την παραλία στο Ναύπλιο, τι έχουν τραβήξει από τα βήματά μου. Σας το λέω, το εξομολογούμαι κι όποιος θέλει να γελάσει με το «αστείο», δικαίωμα του και να είναι καλά! Όμως το περπάτημα σε ξελασπώνει, δοκιμάστε το, ξαναλέω. Έρχονται οι ιδέες και με άνεση διαλέγεις και με αγάπη, επεξεργάζεσαι. Πολύ έχω τριγυρίσει και στην αγορά του Άργους αν και η πόλη αυτή, η τόσο ενδιαφέρουσα είναι λίγο μυστηριώδης και πολύ μου αρέσει. Ιδιαίτερως οι άνθρωποι της συμπαθείς, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, είναι φυσικό. Αγαπούν με έναν δικό τους τρόπο που αν δεν τον ξέρεις, ίσως, παραξενεύεσαι, αλλά εγώ τον έμαθα.

Είναι αρκετοί οι καλοί φίλοι που όταν μου είπαν τι να κάνω που το μυαλό μου δεν είναι στα σωστά του σήμερα, δεξ τη μια κοινοτοπία μετά την άλλη, κατεβάζω και νευριάζω. Γέλασα και συμβούλευα «πάρε τους δρόμους». Γιατί καταρχήν το κάνω κι εγώ όπως ήδη είπα. Κάποτε που δεν μου έβγαине αυτό που ήθελα και πήρα τους δρόμους, μόλις έφτασα στο Σύνταγμα από την πλατεία Αμερικής στην Αθήνα, χοπ, πέφτω πάνω στον Ιάκωβο Καμπανέλλη που ερχότανε από την άλλη μεριά!

Κοιταχτήκαμε, καταλάβαμε αμφότεροι ότι ήμασταν επί το έργον, γελάσαμε και ξανασυναντηθήκαμε σε μισή ώρα λες και είχαμε ραντεβού, ξανά, στην πλατεία Αμερικής όπου και τα σπίτια μας. Αυτό που έμαχνα λυσσαλέα και δεν το είχα, ήρθε μόνο του. Πήρα το τρόλεϊ και γύρισα σπίτι τότε, όπως και ο Ιάκωβος. Και μέσα στο όχημα δεν μπορούσα να κρατηθώ, είχα γεμίσει ξαφνικά ιδέες, αναμνήσεις και διάφορες σκέψεις-μητέρες. Ιδέες δηλαδή που κρύβουν σοβαρό και μπόλικο περιεχόμενο. Άλλωστε και το ξέρουμε όλοι, σημασία έχει πρωτίστως η δική σου αίσθηση είτε γράφεις είτε ζωγραφίζεις. Η δική σου αίσθηση και η αγάπη που νιώθεις για το έργο σου, μικρό ή μεγάλο. Αυτό που μετράει είσαι εσύ ο ίδιος ο δημιουργός, καλή μου αναγνώστη. Έπειτα, καθώς ξέρουμε δεν υπάρχει κανένα μυστικό, κανέναν μαγικό συνδυασμός για να αρέσεις πάντοτε σε όλους και για όλα και νομίζω αυτό είναι και το πιο ωραίο. Σε κάθε στιγμή σου δημιουργική δεν μπορείς να ξέρεις την απήχηση, το αντίκρισμα των σκέψεων σου, πολύ ωραία αίσθηση σας βεβαίω, αν και ασφαλώς οι περισσότεροι το γνωρίζετε από προσωπική πείρα.

Είναι, επίσης, πολύ ωραία η αίσθηση πως όλα έρχονται, αναδύονται από την ψυχή μας και σε αυτό, επιτρέψτε μου να θυμίσω πως καμιά διαφορά δεν υπάρχει ανάμεσα στον διανοούμενο και τον άνθρωπο της δουλειάς που μπορεί να τα βγάξει πέρα με το έργο των χεριών του. Ο καθένας με τον δικό του τρόπο. Ακόμα και ο απλός εργάτης έχει κάτι που ενδιαφέρει, που συγκινεί. Τη δική του μέθοδο ύπαρξης και λειτουργίας στα μονοπάτια της δημιουργίας του, αλλά και της μοναδικότητάς του. Όμως χωρίς γκρίνια! Μας το θυμίζει και ο Τζο Βιτάλε στο βιβλίο του για τον νόμο της έλξης. 'Όχι γκρίνια, το τονίζει! Και προπαντός ό,τι και να κάνουμε, ό,τι και αν προσπαθούμε να πετύχουμε, όχι κατσούφιασμα και συναίσθημα βασιανισμένου πολίτη που τι να κάνει, υποφέρει. Ακόμα, στις πιο δύσκολες στιγμές μας λίγος ήλιος στη σκέψη μας, μια αίσθηση ότι προσπαθούμε για το καλύτερο. Να πριν λίγο με πήρε ξαφνικά τηλέφωνο ο φίλος μου ο Αλέκος. Είχαμε καιρό να μιλήσουμε και επειδή γνωριζόμαστε πολύ καλά καταλάβαμε ο ένας για τον άλλο τη σημερινή κατάσταση, το κλίμα ζωής που μας τυλίγει. Συμβαίνει να είμαστε πάντοτε, άνθρωποι του αιώνα για το καλό όλων μας. Λοιπόν από την πρώτη μας λέξη και οι δύο είπαμε : ας ανιχνεύουμε την καλή πλευρά της ζωής και των ανθρώπων. Προτιμότερο παρά η γκρίνια και το μοιρολόι στις δύσκολες στιγμές που οι Έλληνες περνάμε και με την γενική αίσθηση πως ο καθένας πριν από όλα λειτουργεί για τον ίδιο τον εαυτό του για την ψυχούλα του. Παραδοχή πως έτσι ή αλλιώς, φταίει και το κεφάλι μας, δηλαδή. Αλλά το να το βαρέσουμε το κεφάλι μας το μοναδικό στον τοίχο θα ήτανε η μεγάλη ήττα. Καλύτερα να αγωνιζόμαστε με χαμόγελο και αγάπη για τη ζωή. Τι λέτε; Μπορούμε και να το συζητήσουμε, αν θέλετε, αλλά το πιο σημαντικό είναι το τι λέει ο καθένας με τον εαυτό του. Ξέρω ότι με καταλαβαίνετε πολύ καλά και γι' αυτό το τονίζω.

Κουράγιο και πολλή αισιοδοξία τις κάπως κρύες μέρες που περνάμε. Όμως μας περιμένει η καλοκαιρία.

Υλικά

350 γρ βούτυρο (για πιο αρωματικά κουλουράκια με βούτυρο γάλακτος)
250 γρ ζάχαρη
2 αβγά
2 βανίλιες
25γρ κονιάκ
150 γρ γάλα
25γρ μπέικιν πάουντερ
1 κιλό αλεύρι για όλες τις χρήσεις
1 αβγό για να αλείψουμε τα κουλουράκια
Προαιρετικά
Ξύσμα από 2 πορτοκάλια ή 1 πρέζα γρ σκόνη μαστίχας

Εκτέλεση

Σε μίξερ χτυπάμε το βούτυρο με τη ζάχαρη μέχρι να γίνει κρέμα. Προσθέτουμε τα αβγά, τις βανίλιες, το κονιάκ, το γάλα και το αλεύρι με το μπέικιν πάουντερ. Πλάθουμε τη ζύμη σε σχήματα τις αρεσκείας σας. Τοποθετούμε τα κουλούρια σε ταψί με λαδόκολλα. Τα αλείφουμε με το χτυπημένο αβγό. Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 180°C για 15-20 λεπτά περίπου, ανάλογα τον φούρνο και το μέγεθος των κουλουριών.

Νίκη Νικολοπούλου

Μυστικός πράκτορας

Από τη γιαγιούλα στο «7»

Το όνομα της κυρίας στην φωτογραφία είναι Λίτσα Καβούρ. Στις 22 Δεκεμβρίου του 2017 η κα Λίτσα -που είχε ιστορικό πνευμονολογικών προβλημάτων- χρειάστηκε να νοσηλευτεί στο «Σωτηρία». Δύο μέρες μετά, πρωί παραμονής Χριστουγέννων, υπέστη αιφνίδια καρδιακή ανακοπή. Επανήλθε χάρη στις ηρωικές προσπάθειες των γιατρών και νοσηλευτών της θης πνευμονολογικής κλινικής, διασωληνώθηκε, και από το ίδιο απόγευμα νοσηλεύεται στην Πανεπιστημιακή ΜΕΘ του «Σωτηρία».

Από τη γιαγιούλα στο «7» για τα παιδιά της εντατικής, με ευγνωμοσύνη

Μετά από εβδομάδες διασωληνωμένη και σε καταστολή, χάρη στην επιμέλεια των επαγγελματιών και την άοκνη φροντίδα που της παρείχε η ΜΕΘ, άρχισε να αναπνέει αυτόνομα, και τώρα βρίσκεται σε πορεία απεξάρτησης από τη μηχανική υποστήριξη. Αυτό που κάνει τις προσπάθειες των γιατρών και όλου του νοσηλευτικού δυναμικού της ΜΕΘ ακόμα πιο αξιοθαύμαστες είναι το ότι πάλεψαν, και παλεύουν, για να βοηθήσουν έναν άνθρωπο 85 ετών (είχε τα γενέθλιά της στις 22 Ιανουαρίου, και έγινε 85 ετών) που ο εγκέφαλός της έχει μείνει χωρίς οξυγόνο για σχεδόν 20 λεπτά – φοβόμασταν ότι δεν θα λειτουργούσε καν ο μηχανισμός αναπνοής της – και άρα που η νευρολογική της πρόγνωση είναι κάπως απαισιόδοξη.

Το λιγότερο που μπορούσε να κάνει ο γιος της, μπροστά σε αυτές τις άοκνες προσπάθειες και κόπους (που μάρτυράς τους είναι επί 6 εβδομάδες) των στελεχών της ΜΕΘ, ήταν να χαρίσει μια φωτογραφία της με την ολόψυχη

αφιέρωση «Από τη γιαγιούλα στο «7» για τα παιδιά της εντατικής, με ευγνωμοσύνη».

Αυτό που έκαναν, και κάνουν, για τη μάνα μου δε θα το ξεχάσω ποτέ. Και όταν έμαθα από τον κο Λάζο πως τα παιδιά αυτής της ομάδας στον λίγο ελεύθερο χρόνο που τους μένει στα ενδιάμεσα των κόπων τους, γράφουν και συλλογικό επιστημονικό σύγγραμμα –με όλους και όλες ως συγγραφείς- συγκινήθηκα, και κατάλαβα το γιατί όλο το ιατρονοσηλευτικό μας δυναμικό χαίρει τόσης διεθνούς εκτίμησης. Γιατί έχει επαγγελματισμό, αλλά και γιατί ΔΕ ΤΟ ΒΑΖΕΙ ΚΑΤΩ. Θα το διαβάσω το βιβλίο, κι ως μη τα καταλάβω όλα....

Αισθάνομαι ακόμα –όντας αυτόπτης μάρτυρας- ευγνωμοσύνη και προς όλο το καθημερινά αγωνιζόμενο νοσηλευτικό, αλλά και διοικητικό, προσωπικό του «Σωτηρία». Τόσες βδομάδες που είμαι εδώ, πήγα γραφείο κίνησης, πρωτόκολλο, είδα τα επείγοντα, και 2-3 κλινικές. Μίλησα και με τραυματιοφορείς και οδηγούς ασθενοφόρων. Παντού είδα ανθρώπους να δίνουν τον εαυτό τους -ψυχή και σώμα- για το καλό των ασθενών τους. Ποτέ δεν αντιμετωπίστηκα με κάτι λιγότερο από ευγένεια, ανθρωπιά, και κατανόηση.

Οι άνθρωποι έχουν συνείδηση όχι μόνο του επαγγέλματος αλλά και της ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ τους στην κοινωνία μας. Αποτελούν –και πρέπει να αποτελούν- παράδειγμα. Μιλώντας με τους συγγενείς άλλων ασθενών που νοσηλεύονται στην Παν/κή ΜΕΘ –είμαστε μια οικογένεια- έμαθα ότι έχουν παρόμοια θετικές εμπειρίες. Τα παραπάνω λοιπόν δεν είναι προσωπική μου εντύπωση...

Σταματώ εδώ, διότι έγραψα πολλά. Την εφημερίδα σας την πρωτοδιάβασα στις ώρες της αναμονής και εκτίμησα το έργο σας. Παίρνω το θάρρος λοιπόν να σας στείλω την ίδια φωτογραφία, και το γράμμα, με την παράκληση να τη δημοσιεύσετε ώστε να δει κάθε ένα από τα στελέχη του «Σωτηρία» το πόσο κάθε συγγενής μπορεί να εκτιμήσει και σεβαστεί το έργο όλων σας, και το πόση ευγνωμοσύνη αισθανόμαστε.

Ειλικρινά,

Θοδωρής Ηλιάδης, χημικός
Χαλάνδρι, 7/2/18

Προγραμματιζόμενες Εκδρομές

**ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΣΟΣ
ΛΙΜΝΗ ΕΥΒΟΙΑΣ**

Αναχώρηση Κυριακή 22 Απριλίου 2018 στις 08:00 από την είσοδο του Νοσοκομείου «Σωτηρία». Σύντομη στάση για καφέ και συνεχίζουμε μέσα από μια μαγευτική διαδρομή, για το Προκόπι, ένα χωριό πνιγμένο στα τεύκα και τα πλατάνια, στην εύφορη κοιλάδα του ποταμού Κηρέα. Εκεί θα προσκυνήσουμε στον Ναό του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου, το σκήνωμα του Αγίου που εκοιμήθη το 1730 και το μετέφεραν οι πρόσφυγες από το Προκόπι της Μικρής Ασίας, μετά την καταστροφή του 1922. Στη συνέχεια καταλήγουμε στη γραφική Λίμνη Ευβοίας όπου θα έχουμε ελεύθερο χρόνο για γεύμα και περίπατο στην περιοχή. Επιστροφή στην Αθήνα με ενδιάμεση στάση.

Τιμή συμμετοχής: 15 Ευρώ

Μόσχα Αγ. Πετρούπολη

Δυστυχώς το ταξίδι του στη Ρωσία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί φέτος γιατί την περίοδο εκείνη γίνεται το Μουντιάλ και άλλη μια μεγάλη εκδήλωση στη Ρωσία που περιορίζουν πολύ τη διαθεσιμότητα των ξενοδοχείων ώστε ακόμα και αν μπορούσε να πραγματοποιηθεί θα ήταν πανάκριβο.

Θα σας ενημερώσουμε για όποιο άλλο προγραμματισμό.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ-ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Στυλό διαρκείας

Υποτυπώδεις στυλογράφοι κυκλοφορούσαν από τον 1° αιώνα. Δεν κατάφεραν να αντικαταστήσουν την πένα, το μελανοδοχείο και το μελάνι. Μέχρι τα 1875, οπότε μπήκε στη μαζική παραγωγή ο σύγχρονος στυλογράφος. Ο Αμερικανός John Loud ασχολιόταν με την επεξεργασία δερμάτων. Ούτε η πένα ούτε ο στυλογράφος τον βόλευαν στο γράψιμο πάνω στο δέρμα. Σκέφτηκε μια δική του πατέντα. Εφάρμοσε μια μπίλια στην άκρη ενός κυλίνδρου, τον γέμισε μελάνι και πέτυχε να σχηματίζει παχιές γραμμές πάνω στο δέρμα. Στις 30 Οκτωβρίου 1888, πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το εργαλείο του αλλά ποτέ δεν μπόρεσε να το εκμεταλλευτεί εμπορικά: Ανάλογα με τη θερμοκρασία, το μελάνι γινόταν πιο παχύ και δεν έβγαινε από την μπίλια ή πιο λεπτό, οπότε χυνόταν. Ο επόμενος που θέλησε να απαλλαγεί από την πένα ήταν ο

Ούγγρος Lazlo Biro. Στα 32 του, ήταν εκδότης εφημερίδας στη Βουδαπέστη και τσαντιζόταν με τους στυλογράφους που μουτζούρωναν και έσχιζαν το δημοσιογραφικό χαρτί. Παρατήρησε ότι μελάνι εκτύπωσης στέγνωσε σχετικά γρήγορα και δεν έκανε μουτζούρες. Γέμισε με αυτό ένα στυλογράφο αλλά διαπίστωσε ότι το μελάνι δεν έφτανε ως την άκρη της πέννας. Την αντικατέ-

στησε με μια μπίλια κι έφταξε ένα είδος στυλό διαρκείας (1935), τον οποίο τελειοποίησε με τον χημικό αδελφό του, Georg. Πήραν γι' αυτόν δίπλωμα ευρεσιτεχνίας στη Γαλλία (1938). Το 1940 βρέθηκαν στην Αργεντινή, φεύγοντας από τους ναζί. Εκεί, ο πρόεδρος της δημοκρατίας, στρατηγός Agustin Pedro Justo, τους βοήθησε να στήσουν εργοστάσιο. Το προϊόν όμως παρουσίαζε προβλήματα και η επιχείρηση έπεσε έξω. Ήταν το 1945, όταν ο γεννημένος στο Τορίνο βαρόνος Marcel Bich, που διατηρούσε έξω από το Παρίσι υποτυπώδες εργοστάσιο ειδών γραφής, αγόρασε την πατέντα τους. Μαζί με τον φίλο του, Edouard Buffard, βελτίωσε την συγγραφική εφεύρεση, αφαίρεσε το «h» από την ονομασία της φήρμας και από το 1949 κατέκλυσε τις αγορές με τον «στυλό μιας χρήσης, bic».

<https://koutalianossimos.wordpress.com/2013/10/21/ανακαλυψεις-εφευρεσεις/>

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Αναζήτηση

Τα νέα μας

Ταυτότητα

Το έργο μας

Εκδηλώσεις

Στήριξέ μας

Η "ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ" είναι το δικό σου βήμα

Παρακαλούμε, στείλε μας
ΣΚΕΨΕΙΣ,
προβληματισμούς,
αντιθέσεις

και ό,τι άλλο μέσα από την ειδικότητά
σου και την ευαισθησία σου θα μπο-
ρούσες να μοιραστείς με τους άλλους
για το γενικό καλό.

Χαχής Χ. Παναγιώτης

Στρατιωτικός Χειρουργός
Οδοντίατρος DDS
Πολεμικού Ναυτικού

Σταθερό τηλ.: 2105723886

Κιν.: 6949233660

e-mail: chachispan@hotmail.com

Επιδαύρου 21

12134 Περιστέρι

1ος όροφος

"Να ξεδιπλώσει
ο κορός
να διώ τα μάτια
π' αγαπώ..."

Κυριακή 18-3-18 Ώρα 20:15

Χώρος: Θέατρο στο ACS Athens

Χοροί και τραγούδια: Ομάδα Παραδοσιακών Χορών
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" και οι Χοροβάτες

Αγ. Παρασκευάς 129
και Καζαντζάκι
Σιάσα Μετρό Αγ. Παρασκευάς

Εισόδες μόνο με προσκλήσεις
Πληροφορίες και διόρθωση προσκλήσεων
Σέρβας Δημήτρης 6986127436

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400

www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα

τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.31

www.astrametaforiki.gr